

Јулиа Капорњаи

СВОЂЕЊЕ РАЧУНА

РАСТ

На часу јоге у Футошком парку
угледам веверицу у крошњи
Умирим природну жељу
да не скидам поглед с ње
Пустим је
што раније не бих
и наставим да вежбам
Након извесног времена
из другог угла посматрања
угледам још једну
и схватим да она прва није изгубљена
Осетим како растем
лагано попут светлости, попут косе –
отприлике би рекао Транстремер

СВОЂЕЊЕ РАЧУНА

Вече у приморском
градићу слива се у успомену

Тихи звук гитаре иза прозора
надјачава непрекидни шум
мора и туриста

Заустављена у сенци олеандера
слушам невидљивог
Без сумње мени свира
упркос замени позиција

Нежни звуци Ред Хот Чилија
сласт колача који се не мрви

И тамнопути младић који управо
пролази улицом с младим вучјаком
окрене главу
и са смешком се поздрави

ПОМЕН

Тригероване трауме на помен
имена, мириса, боје и ево:
доживљај више није новинска вест,
не клати се као још један лист
на календару.

Гребе и гњечи срце,
преиспитује ум.

Љупке песникиње још безимене
Лидије, Силвије
у истом колу
с познатима (и признатима)
слушају чудне предлоге

а после дуго повраћају, док
пакују стих у прихватљиву форму.

ГОДИНА ПРОИЗВОДЊЕ, ипак

Најважније је бити зрео, каже Шекспир
а у есеју помиње Хамваш
Спознај самог себе
а последично и своје место
у друштву, такође стоји
Немајући појма о овоме
бледуњава власница органик-ресторана
запошљава наизглед младу жену,
али се предомисли након читања
личних исправа, и политички коректним
језиком објасни
да је живот, ипак, негде другде.

ВЕРА

То светло које замишљамо
Док корачамо ногу
Пред ногу
Може се описати
Мраком у тунелу
Разапетом на
Координатама
Туђих корака у давно
Разгаженим ципелама
Које на̑с до крви жуљају